

směnečného práva (čl. 41, 43 a 60), při nichž opomenutí presentace může být namítnuto proti každému, od případů, kde dlužníkovu námitka, že nebyl před žalobou upomenut řádnou presentací směnky, směřuje pouze k osobě, což je právě v souzeném případě. Touto námitkou ubrání se po případě dlužník, i když mu směnka byla presentována po žalobě, nároku na úroky z prodlení jakož i na náhradu procesních útrat, a bude snad podle okolností sám moci požadovati náhradu útrat soudního řízení (§§ 41, 45, 395 c. ř. s.). V tomto případě jde o tratu, určitého dne splatnou, zažalovanou vydatelem proti přijateli. Neprávem proto dovolatel zdůrazňuje proti této tratě vlastnost papíru presentačního, pokud se týče výplatného (výkupného) a nevhodně poukazuje k ustanovení čl. 39 sm. ř. Z toho lze odvozovati jedině, že věřitel, chce-li dosíci placení, musí být s to, by směnku vydal. Měl by tedy rozsudek zníti správně na placení proti vydání směnky a, třeba by se tak ve skutečnosti nedělo, dlužno tak rozsudečnému výroku rozuměti. Tomu je dostatečnou měrou vyhověno předpisem § 557 c. ř. s., podle něhož směnka mající všechny náležitosti platné směnky, a o jejíž pravosti není pochybností, musí být předložena v žalobě (po případě s protestem a návratným účtem, pokud je těchto listin potřebí k odůvodnění žalobcových nároků). Bylo by tedy protismyslným, upírati doručení takto vybavené směnečné žaloby směnečnému dlužníku (čl. XLV uvoz. zák. k c. ř. s. a čl. 80 sm. ř.) funkci presentace směnky ku placení, když dlužník má na vydání směnky nárok teprve při zaplacení a když podle § 298 c. ř. s. předložení listiny dokazovatelem dává mu právo, aby mohl do listiny té ihned nahlédnouti.

Čís. 7224.

Žaloba podle § 37 ex. ř. jest přípustna i při prozatímních opatřeních a jest pro ni výlučně příslušným soud, u něhož bylo v první stolici navrženo prozatímní opatření.

»Předmětem exekucí stíženým« podle § 37 ex. ř. jest nejen hmotná věc movitá, nýbrž také věc nehmotná, právo, nanejvýš též pohledávka.

(Rozh. ze dne 22. července 1927, R I 488/27.)

Proti žalobě třetí osoby o nepřípustnost prozatímního opatření na pohledávku, zadané na okresním soudě, namítl žalovaný místní a věcnou nepřislušnost soudu. Soud první stolice námitkám vyhověl a žalobu odmítl. Rekursní soud zamítl námitky věcné a místní nepřislušnosti. Důvody: Jedná se o žalobu třetí osoby, která tvrdí právo, nedopouštějící výkon prozatímního opatření. Podle §u 402 ex. ř. má být použito o prozatímních opatřeních ustanovení o řízení exekucním, pokud v části o prozatímních opatřeních není jinak stanoveno. Lze tudíž uplatňovati práva třetích osob k předmětům dotčeným prozatímním opatřením také žalobou podle § 37 ex. ř. Za předmět takový sluší podle § 37 ex. ř. pokládati i věci nehmotné, práva a také pohle-

dávkou, protože i na takové majetkové předměty může být prozatímním opatřením nastoupeno, a protože i ohledně takových práv mohou příslušet třetím osobám práva, do nichž bylo neoprávněně zasazeno a která prozatímní opatření činí nepřipustným. Že i postupitel může své právo žalobou podle § 37 ex. ř. uplatňovati, uvádí i Neumannův komentář k exekučnímu řádu na str. 159. Nejvyšší soud v Brně ve svém rozhodnutí čís. 5227 sb. n. s. vyslovil, že není vyloučeno uplatňovati práva třetích osob proti prozatímním opatřením žalobou podle obdoby § 37 ex. ř. Dlužno-li však žalobu, o niž tu jde, posuzovati podle § 37 ex. ř. bez ohledu na to, že nejedná se o exekuci, nýbrž o prozatímní opatření, jest pro žalobu příslušným soud, u něhož navrženo bylo v první stolici prozatímní opatření, jak také zastává Neumannův komentář k exekučnímu řádu na straně 1157, dodávaje, že rozlišování »před počátkem a po počátku« jest pro otázku příslušnosti nerozhodným, ježto podle § 387 ex. ř. pro povolení a výkon prozatímního opatření též soud jest příslušným. Ježto tímto soudem byl soud dovolaný, jest podle § 37 ex. ř. příslušnost soudu opodstatněna a jest námitka věcné a místní nepřislušnosti soudu neodůvodněna.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Vývody dovolacího rekursu nebylo vyvráceno správné, věci i zákonu vyhovující odůvodnění napadeného usnesení. Má-li podle § 402 ex. ř., pokud o zatímných opatřeních není jinak nařízeno, šetřeno býti obdobně ustanovení o exekučním řízení, sluší také třetím osobám, ohroženým povolením a výkonem zatímného opatření, přiznati v rámci § 37 ex. ř. ochranu za předpokladů tohoto ustanovení, neboť i toto jest ustanovením exekučního řízení a nemění nic na této jeho povaze, že je umístěno ve všeobecných ustanoveních v prvním dílu ex. ř. Je-li i u zatímných opatření přípustna žaloba podle § 37 ex. ř., platí pro ni výlučně sudiště § 37 třetí odstavec ex. ř. To je i názor Neumannův, jak již rekursní soud správně poznamenal (Kommentar zur EO. II. vydání str. 1157). Tak je u nejvyššího soudu rozhodováno konstantně (srov. sb. čís. 5227). »Předmětem exekucí stíženým« podle § 37 ex. ř. může býti nejen hmotná věc movitá, nýbrž také věc nehmotná, právo, zvláště také pohledávka, protože i na takové předměty majetkové může býti vedena exekuce a protože i ve příčině takových práv majetkových mohou příslušet třetím osobám práva, do nichž bylo vedením exekuce neoprávněně vsazeno, a která činí nepřipustným výkon exekuce (srov. sb. č. 4325).

Čís. 7225.

Převzetí nemocného sanatoriem do léčení jest smlouvou o dílo. Vstoupil-li nemocný do sanatoria k vyléčení své choroby neurasthenické a neuralgie, následkem nedostatečného dozoru však spáchal v sa-